

عنوان مقاله:

راهکارهای افزایش کفایت اجتماعی در بین دانش آموزان دوره ابتدایی در زمان پاندومی کرونا

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ایده های کاربردی در علوم تربیتی، روانشناسی و مطالعات فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

پریسا مجتبیایی - دانشجوی کارشناسی گروه علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام مقاله مربوطه افزایش کفایت اجتماعی در زمان پاندومی کرونا می باشد که به روش توصیفی به نگارش در آمده است این مقاله قصد دارد به مبانی نظری، مفهوم کفایت اجتماعی، نقش و جایگاه کفایت اجتماعی، مهارت های رفتاری و آمایه های انگیزشی بپردازد کفایت اجتماعی یک مفهوم قابل استفاده برای تنظیم و فراهم کردن انسجام ابعاد نسبتا متمایز روابط دوستانه است. کفایت اجتماعی متشکل از گروهی از رفتارهای کلیدی بر اساس رشد بچه ها می باشد. نتیجه بر آن است که کفایت اجتماعی توانایی عملکرد انسان در اجرای استقلال شخصی و مسوولیت پذیری اجتماعی را افزایش میدهد همچنین مهارت حل مساله در افزایش کفایت اجتماعی دانش آموزان در خرده مقیاس های رفتاری، هیجانی و انگیزشی موثر بوده است و وارد کردن این مباحث در کتاب های درسی می تواند در ارتقای کفایت اجتماعی دانش آموزان بسیار تاثیرگذار باشد. همچنین فراگیری مهارت های اجتماعی در مدارس میتواند بسیاری از معضلات جامعه را کاهش دهد زیرا معلمان و آموزش و پرورش نیز از نقش و جایگاه به سزایی در این امر حائزند.

کلمات کلیدی:

کفایت اجتماعی، مهارت، تعامل اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1318339>

